
DZIECKOWANIE (2) *sb n*

A sg dzieckowanié (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. dzieckować.

Egzekucja, zajmowanie sądowe mienia; impignoratio JanStat (2) :

*Szereg:»dzieckowanie albo ciążanie« (2): Téz vřtáviamy: iż ilekroć przez Stárořty nářzé/ álbo ich Vrředniki tráfi ťie dzieckowanié/ álbo ciążánié czynić [*impignorationes fieri contingat JanStat 640*] z Dekrétu Sędziégo Ziemřkiégo/ álbo o podatki Królewřkié: áby nie bráli Stárořtowie wiéćéy/ iedno to/ coby řtało záto/ zá co ciążáią *SarnStat 912 [idem] 353.**

Synonimy: ciążanie, fantowanie.

Cf DZIECKOWAĆ

SB